

Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 117 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, NY og Gitte Seeberg (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om finanslov-finansiering af DR.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 30.11.2007. 1. behandling 18.01.2008. Betænkning 07.05.2008).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Per Clausen ønsker at udtale sig. Værsgo.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg blev en smule skuffet, da jeg læste de betækningsbidrag, der er kommet til det her forslag, for da vi havde førstebehandling her nede i salen, var der sådan set enighed om, at det nok var et socialt uretfærdigt system, man havde, når man opkrævede finansieringen af Danmarks Radio på den måde, at alle mennesker, alle husstande i Danmark betalte det samme beløb uanset indkomst – også fordi som tingene har udviklet sig i de senere år, så er licens jo i virkeligheden en skat, det er bare skat, man opkræver pr. husstand i stedet for af menneskers indkomster. Og ud fra den fælles erkendelse af, at vi altså i det har et system, som er

socialt uretfærdigt, er det måske en smule ubegribeligt, at de eneste partier, der tilsyneladende kan stemme for Enhedslistens ændringsforslag, er os selv – så meget desto mere som at der ikke nogen tvivl om, at licenssystemet blev yderligere socialt uretfærdigt, da man ændrede det til at være et medielicenssystem. Det var på den ene side logisk nok ud fra den teknologiske udvikling, der var sket. Når folk jo i dag kan se tv og høre radio på deres computer osv., så flytter man licensen over på det, men det fik også den konsekvens, at muligheden for, hvis man var økonomisk dårligt stillet, at sige: Vi har ikke tv i vores hjem, det har vi ikke råd til, men vi prioriterer faktisk at bruge penge på, at vores børn har adgang til internettet hjemmefra, forsvinder, fordi man kommer til at betale licens. Jeg har godt hørt, at det kun drejer sig om ganske få mennesker, og det er rigtigt. Når vi snakker om mennesker, som har en meget, meget dårlig økonomisk situation i Danmark, så er der måske kun tale om få mennesker, men hvad er begrundelsen for, at de skal rammes, fordi de er få? Der findes jo også ordninger nu, som gør, at grupper kan slippe med at betale mindre eller slippe helt, bl.a. dårligt stillede pensionister, og der har også været en debat, har jeg hørt, om, at man skulle udvide den gruppe, sådan at den også kunne omfatte gruppen af studerende.

Det interessante er altså, at de mennesker, som er i den absolut dårligste økonomiske situation, de mennesker, som måske har en lidt udsigtsløs økonomisk situation, er der indtil nu ikke nogen der begyndte at tale om at man skulle lave en undtagelse for, og det er nok også en forkert vej at gå, at rette op på, at forsøge at bøde lidt på et grundlæggende uretfærdigt system ved at lave nogle betalingsfritagelsesordninger. Det mest sandsynlige er jo, at det bliver de grupper, der af en eller anden grund har Dansk Folkepartis bevågenhed eller er i stand til at gøre deres problemstilling meget synlig, der bliver hjulpet, mens andre grupper ikke får hjælpen, og så vil disse undtagelsesordninger blive brugt som argument for, at det her system jo alligevel fungerer retfærdigt.

Derudover må man jo også sige, at når man nu har en skat på internetopkobling og på it-udstyr, så er det jo grundlæggende en teknologifjendsk politik. Den er altså asocial, rammer de svageste hårdest, men er også teknologifjendsk og står jo direkte i modsætning til det, der er en fælles opfattelse af her i Folketinget – i hvert fald når vi diskuterer it-politik – nemlig at det er vig-

tigt at sikre, at alle har adgang til at benytte sig af den moderne computerteknologi, har mulighed for at bruge internettet, og gang på gang ser vi også myndighederne stille krav til danskerne om, at de skal bruge internettet, hvis de vil kommunikere med det offentlige. Det sidste eksempel er jo, at hvis de arbejdsløse ikke en gang om ugen går ind på en bestemt side i forbindelse med deres jobsøgning, så risikerer de at tabe retten til dagpenge.

Men så er der et argument tilbage for at have en særlig licens, og det er argumentet om Danmarks Radios uafhængighed, fordi, som man siger, hvis man ikke havde licensen, så ville Danmarks Radios økonomi være afhængig af de årlige finanslovforhandlinger, og hvor galt ville det så ikke gå, hvor meget ville regeringen, partierne, ministrene, Dansk Folkepartis ordførere på forskellige områder så ikke blande sig i Danmarks Radios drift, og hvor meget vil man så ikke i finanslovforhandlingerne tage Danmarks Radio som gidsel?

Til det er at sige, at dette beslutningsforslag vil betyde, at man vil få en 5-årig aftale om Danmarks Radios økonomi, som ikke kan røres. Det skal selvfølgelig sikres også lovgivningsmæssigt at man gør det, og det vil betyde, at man vil få præcis den samme trykthed og sikkerhed med hensyn til politisk indblanding i Danmarks Radio, som man har i dag.

Det er rigtigt nok, at hvis vores forslag blev vedtaget, så kunne det føre til, at drøftelserne af Danmarks Radios økonomi og de restriktioner, som politikerne allerede i dag lægger på Danmarks Radios programvirksomhed, ville komme til at foregå for åbne døre her i Folketingssalen i stedet for bag lukkede døre i en forligskreds. Men jeg er nu ikke sikker på – og i Enhedslisten er vi ikke sikre på – at det at disse diskussioner ville foregå i offentlighed ville være skadeligt for Danmarks Radios uafhængighed, og det ville også betyde, at vi måske på et tidligere tidspunkt kunne få en mere grundig diskussion af, hvilke krav der er rimelige og fornuftige at stille til en public service-kontrakt.

Realiteten er jo, at de samme partier, som afviser dette forslag med henvisning til Danmarks Radios uafhængighed, er de partier, som har lavet et medieforlig, som har lavet den mest detaljerede public service-kontrakt, der nogen sinde er lavet med meget præcise beskrivelser for Danmarks Radio. Så det er altså kun i nogle tilfælde, man bruger Danmarks Radio som argumentet.

Så det synspunkt om, at et licenssystem skulle være bedre til at sikre Danmarks Radios uafhængighed end det synspunkt, vi har fremlagt her, er altså meget tyndbenet. Og stillet over for de konsekvenser, vi har i licenssystemet, med, at det er asocialt, at det er teknologifjendsk, fører også til, at Danmarks Radio tvinges til at genere borgerne ved henvendelser, som de opfatter som meget ubehagelige, f.eks. at borgerne på tro og love skal skrive under på, at de ikke har fjernsyn – på tro og love. Man får at vide, at hvis man ikke har anmeldt, at man har tv, så har man nok begået en fejl, det kan vist ikke passe. Man anklager altså indirekte borgeren for at tale usandt og siger, at borgeren kan blive fri for den slags henvendelser fremover ved at underskrive en tro og love-erklæring. Og det er f.eks. også, når borgerne af Danmarks Radio afkræves en forklaring på de relationer, de har til de mennesker, de deler lejlighed med, og det er af en karakter, som f.eks. handler om, hvorvidt der nu er tale om parforhold, så der er tale om én husstand, eller det er et andet forhold, som gør, at det er to husstande, så man skal betale dobbelt licens.

Det her medvirker til at sætte Danmarks Radio i et dårligt lys, og det gør det kun, fordi politikerne ikke er villige til at træffe de rette beslutninger, for hvis det er sådan, at man ønsker at etablere et modsætningsforhold og et ubehag hos befolkningen over for Danmarks Radio, så er det nuværende licenssystem særdeles velegnet til det, men det synes Enhedslisten faktisk ikke at der er nogen fornuftig grund til.

Så vores konklusion er, at vores forslag udmærker sig ved at være socialt afbalanceret, fremtidssikret og præget af, at det bliver politikerne, der tager ansvaret for Danmarks Radios økonomi, ansvaret for opkrævning af pengene til Danmarks Radio, sådan at det ikke opfattes, som om det er Danmarks Radio, der er ude og hente nogle penge hos borgerne. Og samtidig med det sikrer vi altså også med det her forslag Danmarks Radios uafhængighed i den udstrækning, det overhovedet er muligt i dette Folketing og med den regering, vi har i dag.

Så jeg vil nu igen appellere til, at de partier, der mener, at vi ikke skal være teknologifjendske, at vi skal sikre socialt afbalancerede løsninger og vi skal sikre Danmarks Radios uafhængighed, igen overvejer, hvordan de forholder sig til vores forslag.

Formanden:
Ja tak.

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Der skal åbenbart ikke så meget til at overraske Enhedslistens ordfører, siden ordføreren var overrasket over de generelt negative holdninger, der er til det beslutningsforslag, som partiet har stillet. Nu er det jo sådan, at syv af Folketingets otte partier indgår i et medieforlig, hvor vi har lavet licensaftale for perioden 2007-2010.

Under førstebehandlingen af det her beslutningsforslag gjorde jeg på Det Radikale Venstres vegne rede for, at det er vores langsigtede mål at afskaffe licensen og få en finanslovfinansiering af Danmarks Radio. For os er det vigtigt, at vi i den forbindelse kombinerer det med en lov om Danmarks Radios finansiering, så vi sikrer, at man ikke kan nedjustere DR's budget i perioden, og så vi sikrer DR's uafhængighed af det politiske, selv om det overgår til en finanslovfinansiering.

Jeg gjorde det også meget klart allerede på daværende tidspunkt, at Det Radikale Venstre ikke stemmer for Enhedslistens beslutningsforslag, fordi vi selvfølgelig altid overholder de aftaler og forlig, vi er en del af.

Kl. 10:14

Formanden:

Ja tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 10:14

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om han ikke kan bekræfte, at Det Radikale Venstre førte valgkamp på, at man ville afskaffe licensen og finansiere Danmarks Radio over finansloven. Jeg ikke sikker på – men det kan hr. Simon Emil Ammitzbøll jo sikkert dokumentere – at man altid huskede at sige, at det var et valgløfte om, at man engang om 4 år i forbindelse med nogle forhandlinger om medieaftalen ville arbejde for, at man kom igennem med sin politik. Så spørgsmålet er, om Det Radikale Venstre mener, at det er en hensigtsmæssig måde at føre politik på, at man ude på uddannelsesstederne, og på valg møder osv. fører valgkamp på, at man vil afskaffe licensen, og uddeler foldere med den tekst, og når det så kommer til stykket, vil man ikke.

Kl. 10:15

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er faktisk rigtig glad for, at hr. Per Clausen stiller mig netop det spørgsmål, da jeg kan oplyse om, at Det Radikale Venstre førte valgkamp på, at vi vil afskaffe licensen fra 2011, hvor det næste medieforlig skal indgås.

Kl. 10:15

Formanden:

Hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:15

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll førte valgkamp på det grundlag. Jeg kan forsikre hr. Simon Emil Ammitzbøll om, at årstallet ganske ofte blev glemt af hans radikale medkandidater. Men det, jeg nu forstår hr. Simon Emil Ammitzbøll lover, er, at fra 2011 vil Det Radikale Venstre ikke lade sig binde af et forlig til at støtte licenssystemet. For fra 2011 står man frit, og den frihed vil man benytte til at støtte et beslutningsforslag, der så kommer på det tidspunkt, om, at vi fjerner licensen og erstatter den af en finanslovfinansiering.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:16

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg skal undlade at underholde Folketinget med, hvad Enhedslistens folketingskandidater sagde rundtom på valgmøderne i forbindelse med valgkampen i november. Jeg kan bekræfte over for hr. Per Clausen, at Det Radikale Venstre går til forhandlingerne om næste medieforlig med den målsætning at få afskaffet licensen. I forhold til at skulle gå ind på ultimative krav tror jeg at vi i Det Radikale Venstre har lært lektien i den forbindelse, så vi vil indgå i forhandlingerne med vores ønsker, og så vil vi mødes med partierne med de ønsker, som de har, og jeg går ud fra, at vi kan finde et kompromis.

Kl. 10:16

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere, der har ønsket ordet.

Hermed er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslaget endelige vedtagelse. Det er fortsat fra pladserne, man stemmer, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 2 (EL), imod stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, NY og Gitte Seeberg (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om statens overtagelse af DR's koncertsal i Ørestaden.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2007. 1. behandling 18.01.2008. Betænkning 07.05.2008).

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Per Clausen.

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

På baggrund af den debat, der var ved førstebehandling af det her forslag, er jeg sådan set ikke overrasket over, at der ikke er et flertal, der støtter det, men jeg havde sådan set forventet, at jeg, når vi kom til andenbehandlingen af det her forslag, ville være i den situation, at jeg måtte gå op og sige, at vi opretholdt forslaget, fordi der var fundet nogle utilstrækkelige løsninger på Danmarks Radios økonomiske situation. Men realiteten er jo, at der ikke er fundet nogen løsning overhovedet.

Ved førstebehandlingen talte i hvert fald nogle af medieforligspartierne meget om, at man forhandlede, og at der snart ville blive fundet en løsning, og der var også forskellige modeller i spil. Nu kan man konstatere, at det blandt medieforligspartierne ikke har været muligt at

Kl. 10:17

opnå en aftale, der sikrede Danmarks Radios økonomi. Og det er jo ikke sådan, at Danmarks Radios økonomi og de økonomiske vanskeligheder, Danmarks Radio er kommet i, er nogle problemer, som er Folketinget og regeringen uvedkommende.

Man kan jo sige, at det argument, nogle har fremført, om, at skatteyderne og licensbetalerne ikke skal straffes ved at skulle betale ekstra til Danmarks Radio, jo er det rene vrøvl, for det, man tager stilling til, er sådan set, om staten, dvs. skatteyderne, påtager sig et ansvar for at sikre kvaliteten i Danmarks Radio, eller om vi vælger herinde i Folketinget – fordi vi ønsker at straffe Danmarks Radio – at straffe tv-seere og lyttere med dårligere kvalitet. Det er jo konsekvensen af den økonomiske situation, som Danmarks Radio er kommet i.

Der har været masser af konkrete eksempler på de forringelser, der sker; de har været fremme i debatten. Det handler både om nyhedsdækning og om en række andre områder, f.eks. dramaområdet, hvor man jo meget klart har sagt: Vi kan de næste 4-5 år blive ved med at producere populære serier, og ingen eller kun få vil måske derfor opdage, at det bliver ringere, men dér, hvor vi bruger pengene til at opdyrke vækstlaget, opdyrke de skuespillere, de forfatter osv., som skal bruges på lang sigt, ja, der kommer vi til at svigte i fremtiden.

Så kan man sige: Nå ja, men det er jo Danmarks Radio, der bærer ansvaret for den økonomiske situation, der er opstået. Hertil må jeg jo sige, at nu har vi ikke fået den rapport, som skal gennemgå forløbet og finde ud af, hvor fejlene er begået, af hvem de er begået, og hvis ansvar det er, men jeg mener ikke, man kommer uden om, at der var en stærk politisk indblanding i beslutningsprocessen om, at Danmarks Radio skulle flytte ud til Ørestaden, og at man dengang i Folketingets Finansudvalg blandt et flertal var indstillet på at tro på budgetter, hvis de ligesom beskrev nogle udgifter på et tilpas lavt niveau til, at det kunne fremstå nogenlunde fornuftigt at flytte ud til Ørestaden. Og det hang jo sammen med, at det vigtigste i forbindelse med Danmarks Radios udflytning til Ørestaden ikke var at skabe ordentlige vilkår for Danmarks Radio, men at sætte gang i Ørestadsprojektet. Derfor mener jeg sådan set, at det har Danmarks Radio så gjort, de er gået i spidsen, de har sat gang i Ørestadsprojektet; det kan man mene mange ting om, men jeg synes faktisk, det er lidt usselt, at de partier, som var meget optaget af at få Øre-

Kl. 10:17

Kl. 10:18